

Qəzəllər

Pərişan zülfü tək könlüm pərişan eyləmə, yarəb,
Bəlayı-hicr ilə hər dəm cigərqan eyləmə, yarəb.

Bənə göstər fəzayı-eşqdə bir ləzzəti-ülfət,
Həmişə mənzilim dəştü biyaban eyləmə, yarəb.

Müruri-ömrdə bir göz bənə didardən göstər,
Cünun rüsvalərində zarü giryan eyləmə, yarəb.

Diyari-eşqdə bikəsligim gör, halimə rəhm et,
Tərəhhüm qıl, bəni vəhşətdə heyran eyləmə, yarəb.

Götürmə rəğbətim məhbublər zülfü həvasindən,
Bu halilə keçir ömrüm, peşiman eyləmə, yarəb.

Çevirdim yüz sənə sidq ilə, səndən istərəm imdad,
Sirişki-həsərətım yüzdə nümayan eyləmə, yarəb.

Bu Molla Kəşfinin sənsən yenə vəslcahı axır,
Binayi-səbrini ah ilə viran eyləmə, yarəb.

Hicran oxu bağrımı dəldi, tamam yarədir,
Möhnəti-əyyamdən həm cigərim parədir.

Şamü səhər işrətim ahü fəğan eyləmək,
Hali-pərişan müdam, daxi günüm qarədir.

Çərxi-fələklər bənə yayını qurmuş təmam,
Bir quru cismim hədəf yədi-kəmandarədir.

Bəxt bəni-üftadədən eylədi tovdi çün,
Kövkəbeyi-taleim seyri həm idbarədir.

Bikəsü tənha qalib ağladı Kəşfi Kərim,
Rəhm qıl, ey bağrı daş, gör necə biçarədir.

Vəslə də hicr qəmi var güman eyləmişəm,
Belə ki, hicr qəmin münisi-can eyləmişəm.

Zülmi-əğyardən əfğanım odu oldu bülənd,
Əfv qıl, padşəhim, bunca fəğan eyləmişəm.

Həsərəti-ləli-ləbin qıldı qara bağrımı su,
Arzusunda hələ bağrımı qan eyləmişəm.

Nə qəmin tənəyi-əğyardən, ey zahidi-şəhr,
Səri-kuyində behər vəchə məkan eyləmişəm.

Xubların həlqeyi-zülfinə giriftar oluban,
Özümü eşq ilə rüsvayi-cəhan eyləmişəm.

Ey könül, noldu o oxlar ki, sənə vermiş idim,
Mən səni doğru sanırdım, nə yəman eyləmişəm.

Kəşfiya, yakdı könül hər nə ki, ox gəldi ona,
Bən də onun sözünü yarə əyan eyləmişəm.

Vəfa ummaq nə mümkündür cəhanın macərasından,
Nə hasil bivəfa dəhrin həyati-bivəfasından.

Görən ol zalimi mərhəm oxundan istədim, amma,
Atar bin ox ki, hər birsi keçər bağrım yarasından.

Müalicilər bu möhlik dərdə bir təviz yazmışlar,
Mərizi-eşqə dərman eyləmək xoşdur dəvasından.

Dedilər bir mələkdə sevdigin, məhvəş, zehi aqıl,
Deməzlər bir bələdir göydən enmiş kibriyasından.

Başınçün açma bəndən bunca bidadı, rəva görmə,
Pərişan kakilin qurtarmayım müşkil xətasından.

Könül can ilə hər dəm qaşların yayına meyl etmiş,
Keşər peykanların bir-bir iki sinəm arasından.

Bu Kəşfi hər gözəl gördükdə heyrandır, özün bilməz,
Bənə yüz möhnət əl verdi onun bu müddəasından.

Gəl, ey saqi, aman ver, aşığı qurtar məzəllətdən,
Ayağdan düşmüşə sun bir neçə gülünə şərbətdən.

Götür bu dəhrdən meylim, daxi əndişədən qurtar,
Bəni məst eylə, saqi, dönə-dönə cami-vüslətdən.

Hərifi-badəyəm, onsuz bənim səbrü qərarım yox,
Bəni məhrum qılma, ey Xuda, bu eysü işrətdən.

Əya əhli vərə, mən eyləmə zövqi-meyi-nabi,
Nədir fikrü xəyalın, bir oyan bu xabi-qəflətdən.

Ləbi-meygunlərin şövqilə içdim badeyi-gülgun,
Əgərçi düşmüşəm zahidlərin qövlilə hörmətdən.

Dəmadəm arzuyi-cami-badə etdigimdəndir,
A Kəşfi, düşmüşəm əhli-vərə yanında rəğbətdən.

Aşiqəm, ey dustlar, bir dilbəri-siminbərə,
Kim cəhənşahi-dü aləm hökmi qalib hər yerə.

Məsivadən, zahida, mən qət?i-ülfət eylədim,
Çəkməzəm bən sən kibi minnət cəhani əbtərə.

İnqilabi-sübhü şamə qafil olma, ey könül,
Xali olmaz bir qərəzdən, qıl tamaşa əxtərə.

Çənbəri-zülfündən üzmə, ey könül, peyvəndini,
Görmədinmi hökmi qalib oldu çərxi-çənbərə.

Kəşfiya, ixlasını rahi-fənadə qıl dürüst,
Tərk edib dildarını, vermə könül hər əbtərə.

Aşiq oldur kim, təriqi-eşqdə möhkəm ola,
Bir bəla navəkləri gəldikdə bəs xürrəm ola.

Ləzzəti-dünya ilə qəti-təəllüq eyləyib,
İltifati-ixtilati-xəlqdən bərhəm ola.

Daməni-məqsudinə gərdi-təərrüz yetməyib,
İxtişaş dövrilə Məcnun kibi biqəm ola.

Cövrədən ikrah edib nifrət qılan aşiq degil,
Aşiq oldur kim, ona cövrü cəfa həmdəm ola.

Xəlqdən qəti-əlaqə eyləyə Ənqa kimi,
Əgləşib beytül-həzəndə, didəsi pürgəm ola.

Bilməyə dünya nədir, zövqü səfanı tərk edib,
Möhnəti-dərdi-bəlayə günbəgün məhrəm ola.

Kəşfiya, ləzzati-eşqin intifası oldurur,
Zülmətü hicrü bələdə səbr edib əbsəm ola.

Ey xoş ol saat ki, bir ümmidgahım var idi,
Möhnəti-qəm çəkməgə püştü pənahım var idi.

Xovf qılmazdım ədulər iztirabından neçün,
Ərzi-halım etməgə bir dadxahım var idi.

Eyləməzdim möhnəti-aləm nücumindən kədər,
Bəndə birdir, ədl göstər, padşahım var idi.

Heyf, getmiş əldən ol günlər, nə yaxşı dövr idi,
Ləhzə-ləhzə müşəfi-hüsənə nigahım var idi.

Tazadən imanə gəlmişdim, bilirdim qədrini,
Kəşfiya, bir dilbəri-zülfü-siyahın var idi.